

РЕШЕНИЕ

№ 9126

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8717** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „АЛБОС“ ЕООД и С. Б. М., подадена чрез адв.В. В., срещу Заповед № СОА23-РД40-109/20.07.2023г. на кмета на Столична община, с която на основание чл.99, ал.1 АПК е възобновено производството по издаване на Заповед № СОА23-РД40-43/17.03.2023г. на кмета на Столична община като за собственици на ПИ с идентификатор 68134.4081.9899 /незастроен/ с площ 34 кв.м по КККР са определени Ц. А. М. – S ид.ч. с размер на равностойното парично обезщетение 8769,62 лева, Г. Л. Н. – 1/6 ид.ч. с размер на равностойното парично обезщетение 2923,21 лева, В. Ц. В. 1/6 ид.ч. с размер на равностойното парично обезщетение 2923,21 лева и Д. Р. Г. - 1/6 ид.ч. с размер на равностойното парично обезщетение 2923,20 лева, вместо неправилно определените Ц. А. М., С. Б. М. и „АЛБОС“ ЕООД. Жалбоподателите молят за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му – основания за оспорване по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК. В съдебно заседание направеното в жалбата искане се поддържа чрез адв.В., който е пълномощник и на заинтересованите страни Ц. А. М., Г. Л. Н., В. Ц. В. и Д. Р. Г.. Претендира присъждане на направените разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в писмено становище, представено с административната преписка, мотивира съображения за неоснователност на жалбата. Посочва, че Заповед

№ СОА23-РД40-43/17.03.2023г. е влязла в сила по отношение на Ц. А. М. и С. Б. М. на 24.04.2023г. Определените в нея собственици на имота, предмет на отчуждаване, посочва, че са собственици на урегулиран поземлен имот, съответно не те са правоимащите лица. Освен цитираните в становището документи за собственост, ответникът се позовава и на заповед за попълване на кадастралната основа от 1999г., както и на заповед от 2002г., с която е процедурирано регулационно отреждане за имота. В съдебно заседание изложеното в становището на ответника за неоснователност на оспорването се поддържа чрез юрк.Ю., която отново посочва, че всички сделки с имота касаят урегулираната част от него. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност претендира намаляване на заплатеното от оспорващите адвокатско възнаграждение като прекомерно.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че със Заповед № СОА23-РД40-43/17.03.2023г. на кмета на Столична община е наредено отчуждаването на поземлен имот с идентификатор 68134.4081.9899 /незастроен/, с площ от 34 кв.м, попадащ в улична регулация, в обхвата на обект „Изграждане на връзка на [улица]и [улица], м.“НПЗ И.“ п.з.“К.“ от о.т.247 на [улица]през о.т.64-о.т.64А-о.т.63-о.т.62-о.т.61-о.т.60А- о.т.60Б- о.т.60В-о.т.61Д до о.т.69Д, район „М.“. В заповедта е посочено, че имотът е собственост на Ц. А. М. – 2,89% ид.ч, С. Б. М. – 2,89% ид.ч. и „АЛБОС“ ЕООД – 94,22% ид.ч. като съответно определеното обезщетение в размер на 17 539,24 лева е разделено между тях съобразно притежаваните идеални части. Заповедта е връчена на Ц. М. и на С. М. на 08.04.2023г., а по изявление на ответника липсват доказателства за връчването ѝ на „АЛБОС“ ЕООД. По делото липсват доказателства и не се твърди от жалбоподателите да са оспорили тази заповед. С оглед това и представените доказателства за съобщаване на Ц. М. и на С. М. посочената заповед по отношение на тях е влязла в сила на 25.04.2023г.

Съгласно чл.99, т.1 АПК – посоченото в оспорената заповед правно основание, влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му. Според чл.100 АПК в случаите по чл.99, т.1 възобновяването на административното производство се извършва по инициатива на административния орган или по предложение на съответния прокурор или на омбудсмана, в тримесечен срок от влизането в сила на акта – чл.102, ал.1 АПК, или в процесния случай в срок до 25.07.2023г. Издаденият при възобновяване на производството нов административен акт, съответно отказът да бъде издаден актът, може да се оспори по реда, установен в този кодекс – чл.104 АПК.

Въз основа на горното съдът приема, че е сезиран с допустима жалба – подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лица, които са

нейни адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване с оглед данните за връчване на заповедта на С. М. на 21.08.2023г. и подаването на жалбата на 31.08.2023г. По отношение другия жалбоподател по делото не са представени доказателства за съобщаване на оспорената заповед, поради което съдът приема, че правото на жалба е упражнено в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на Столична община. Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗОС кметът на общината издава заповед за отчуждаване, в която се посочват основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му. Кметът на общината е орган на изпълнителната власт в общината /чл.38, ал.1, изр.1-во ЗМСМА/, избира се пряко от населението за срок от 4 години при условия и по ред, определени с Изборния кодекс, съответно няма по-горестоящ орган по см. на чл.99 АПК и той е компетентният орган, който може да възобнови производството по издадената заповед за отчуждаване. В конкретния случай тези правомощия са упражнени от заместник-кмета А. А. на основание Заповед за заместване № СОА23-РД15-1800/17.07.2023г. на кмета на СО.

Спазено е изискването за форма на административния акт – заповедта е издадена в писмена форма и съдържа изискуемите задължителни реквизити, разписани в чл.59, ал.2 АПК.

При издаване на акта обаче са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които са съществени, доколкото са свързани с правото на ответника да възобнови административното производство. Както се посочи то може да бъде възобновено само по отношение на влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил обжалван пред съда. В случая е безспорно, че Заповед № СОА23-РД40-43/17.03.2023г. на кмета на Столична община не е била обжалвана. Липсват обаче доказателства за съобщаването ѝ на „АЛБОС“ ЕООД. Липсата на доказателства за съобщаване означава, че заповедта не е влязла в сила по отношение на дружеството, съответно по отношение на него не са налице условията за възобновяване на производството по реда на чл.99 АПК.

На следващо място от доказателствата по делото се установява, че приложеното от административния орган правно основание за възобновяване на производството не е налице, съответно при издаване на оспорената заповед материалният закон е приложен неправилно.

С Договор за доброволна делба, вписан в Службата по вписванията под № 137, том XIX от 28.06.2006г., Ц. А. М., С. Б. М., Г. Л. Н., М. А. Н., В. Ц. В., М. Р. В., Д. Р. Г. и Х. Г. Г. като съсобственици на УПИ XIV-891,760, кв.14А с площ от 1852 кв.м и УПИ XV-891,768, кв.14А с площ от 1726 кв.м са разделили същите по между си, както следва: Ц. А. М. и С. Б. М. са получили в дял УПИ XIV-891,760, кв.14А с площ от 1852 кв.м, а останалите съсобственици – другия урегулиран поземлен имот.

Представен по делото е и Договор за продажба на недвижим имот, вписан в Службата по вписванията с вх.рег.№ 26788, № 41, том XIII от 15.05.2006г., по силата на който

Столична община продава на Ц. А. М. и С. Б. М. общински недвижим имот – частна общинска собственост, находящ се в [населено място], Район „М.“ – реална част на площ от 95 кв.м, съставляващ имот без планоснимачен номер, част от УПИ XIV-891,760, кв.14А по плана на м.“НПЗ И. – м.К.“.

С Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 64, том I, рег.№ 610, дело № 64/2007г. Ц. А. М. и С. Б. М. продават на „АЛБОС“ ЕООД 94,22% ид.ч. от дворно място, находящо се в [населено място], Столична община, район „М.“ с площ от 1852 кв.м, съставляващо УПИ XIV-891,760, кв.14А по плана на м.“НПЗ И. – м.К.“.

Именно въз основа на посочените документи ответникът е приел, че собственици на отчуждаваната част в размер на 34 кв.м, са Ц. А. М., С. Б. М. и „АЛБОС“ ЕООД, предвид което е издал Заповед № СОА23-РД40-43/17.03.2023г., в която те са посочени като правоимащи лица.

По делото е представен и Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 61, том I, рег.№ 2733, дело № 60/1999г., в който е обективизирана продажбата на S ид.ч. от празно дворно място с площ от 1325 кв.м, представляващо имот пл.№ 891, кв.7 по регулационния план на [населено място], м.“НПЗ И. - м.К.“ на Ц. А. М., а на Г. Л. Н., В. Ц. В. и Д. Р. Г. – по 1/6 ид.ч. от същия имот.

С Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 31, том LXXXV, дело № 16525/1997г. Ц. А. М. придобива собствеността върху празно дворно място с площ от 1140 кв.м, представляващо южната реална част от имот пл.№ 482, кв.7 по регулационния план на [населено място], м.“НПЗ И. - м.К.“, целият с площ от 2280 кв.м. Със същия нотариален акт Г. Л. Н., В. Ц. В. и Д. Р. Г. са закупили празно дворно място с площ от 1140 кв.м, представляващо северната реална част от имот пл.№ 482, кв.7 по регулационния план на [населено място], м.“НПЗ И. - м.К.“, целият с площ от 2280 кв.м.

Със Заповед № РД-06-128/06.04.1999г. на кмета на Район „М.“-СО е одобрено попълването на кадастралната основа за създаване на нов имот пл.№ 891 от кв.7 по регулационния план на [населено място], НПЗ „изток“, м.“К.“, съгласно приложената към заповедта скица /л.52 по делото/.

Със Заповед № РД-09-50-339/15.11.2002г. на главния архитект на С. е одобрено изменение на плана за регулация на м.НПЗ „К.“, кв.7, промяна в границите на УПИ II-за техникум по полиграфия „Ю. Ф.“ като се обособяват нови УПИ VI-891,760 - за администрация и склад и УПИ VII-891,768 - за администрация и склад, както и план за застрояване на новообразуваните урегулирани поземлени имоти.

Същевременно от комбинирана скица за пълна или частична идентичност и Удостоверение изх.№ 07-00-783/5/ от 07.02.2022г. на „ГИС София“ ЕООД /л.124-126/ се установява, че ПИ с идентификатор 68134.4081.891 от КККР, попада в част от ПИ пл.№ 891 и улица по архивен кадастрален план на С., к.л.№ 553, респ. в част от УПИ XIV-891,760, кв.14А и [улица] до о.т.65б по действащия регулационен план.

Имот пл.№ 891, както се установи, е закупен от Ц. А. М., Г. Л. Н., В. Ц. В. и Д. Р. Г. – първият е собственик на S ид.част, а останалите на по 1/6 ид.част, съгласно Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 61, том I, рег.№ 2733, дело № 60/1999г.

При последвалото урегулиране на имот пл.№ 891 и имот пл.№ 760 са обособени УПИ VI-891,760 - за администрация и склад и УПИ VII-891,768 - за администрация и склад от кв.7, с променена номерация при последваща регулация УПИ XIV-891,760 и УПИ XV-891,768, кв.14А. По силата на Договор за доброволна делба, вписан в Службата по

вписванията под № 137, том XIX от 28.06.2006г., УПИ XIV-891,760, кв.14А е собственост на Ц. А. М. и С. Б. М., които впоследствие са продали 94,22 % ид.части от него на жалбоподателя „АЛБОС“ ЕООД. Следователно това са собствениците на отчуждавания имот с идентификатор 68134.4081.9899, предишен идентификатор 68134.4081.891, номер по предходен план 891, квартал 14а, парцел XIV, съгласно скица на поземлен имот № 15-1104848/23.09.2022г.

Именно тези лица - Ц. А. М., С. Б. М. и „АЛБОС“ ЕООД са посочени като правоимащи лица в Заповед № СОА23-РД40-43/17.03.2023г. на кмета на Столична община, поради което съдът намира, че не е осъществено основанието за възобновяване на производството по издаването ѝ, регламентирано в чл.99, т.1 АПК и на което се основава оспорената заповед. Следователно тя се явява незаконосъобразно издадена и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателите се следват разноските по делото. Такива, видно от приложения списък по чл.80 ГПК и доказателствата към него се претендират и са направени единствено от жалбоподателя „АЛБОС“ ЕООД в размер на 2450 лева, от които 50 лева за заплатена държавна такса и 2400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 31.08.2023г. Така заплатеното адвокатско възнаграждение съдът намира, че е прекомерно съобразно фактическата и правната сложност на делото, поради което възражението на ответника в тази насока се явява основателно. Разноските за адвокатско възнаграждение следва да бъдат присъдени в размер на 1200 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „АЛБОС“ ЕООД и С. Б. М. Заповед № СОА23-РД40-109/20.07.2023г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „АЛБОС“ ЕООД сумата в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: